

32000L0031

L 178/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

17.7.2000

DIREKTIVA 2000/31/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 8. junija 2000
o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem
trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI STA –

vlaganje v inovacije, lahko pa okrepi tudi konkurenčnost evropske industrije pod pogojem, da ima vsakdo dostop do interneta;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 47(2), 55 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

- (3) Zakonodaja Skupnosti in značilnosti pravnega reda Skupnosti so podlaga za to, da lahko evropski državljani in podjetja v celoti in brez ovir, ki jih predstavljajo meje, izrabijo možnosti elektronskega poslovanja; namen te direktive je zato zagotoviti visoko stopnjo pravne integracije v Skupnosti zaradi vzpostavitve dejanskega območja brez notranjih meja za storitve informacijske družbe;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (4) Pomembno je zagotoviti, da lahko elektronsko poslovanje v celoti izrabi prednosti notranjega trga in da se tako kakor z Direktivo Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov ⁽⁴⁾, doseže visoka raven pravne integracije v Skupnosti;

(1) Evropska unija si prizadeva za vzpostavitev čim tesnejših vezi med evropskimi državami in narodi, da bi zagotovila gospodarski in socialni napredek; v skladu s členom 14(2) Pogodbe, zajema notranji trg območje brez notranjih meja, na katerem so zagotovljeni prosti pretok blaga, storitev in svoboda ustanavljanja; razvoj storitev informacijske družbe na območju brez notranjih meja je bistvenega pomena za odpravljanje ovir, ki ločujejo evropske narode;

- (5) Razvoj storitev informacijske družbe v Skupnosti je otežen zaradi številnih pravnih ovir za pravilno delovanje notranjega trga, zaradi česar uresničevanje svobode ustanavljanja in opravljanja storitev ni tako zanimivo; te ovire nastajajo zaradi razlik v zakonodaji in zaradi pravne negotovosti kateri nacionalni predpisi se uporabljajo za te storitve; ker se na obravnavanih področjih zakonodaja ne usklajuje in ureja, so lahko ovire skladno s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti utemeljene; obstaja pravna negotovost glede tega, v kakšnem obsegu lahko države članice nadzorujejo storitve iz druge države članice;

(2) Razvoj elektronskega poslovanja v informacijski družbi ponuja pomembne zaposlitvene možnosti v Skupnosti, predvsem v malih in srednje velikih podjetjih, ter bo spodbudil gospodarsko rast evropskih podjetij in njihovo

⁽¹⁾ UL C 30, 5.2.1999, str. 4.

⁽²⁾ UL C 169, 16.6.1999, str. 36.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. maja 1999 (UL C 279, 1.10.1999, str. 389), Skupno stališče Sveta z dne 28. februarja 2000 (UL C 128, 8.5.2000, str. 32) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 4. maja 2000 (še neobjavljen v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 298, 17.10.1989, str. 23. Direktiva, spremenjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 202, 30.7.1997, str. 60).

- (6) Skladno s cilji Skupnosti, s členom 43 in 49 Pogodbe in skladno s sekundarno zakonodajo Skupnosti je treba odpraviti te ovire z uskladitvijo nekaterih nacionalnih zakonov in s pojasnitvijo nekaterih pravnih terminov na ravni Skupnosti, če je to potrebno za pravilno delovanje notranjega trga; ta direktiva z obravnavo samo nekaterih posebnih vprašanj, ki povzročajo probleme v delovanju notranjega trga, v celoti uresničuje načelo subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe;
- (7) Ta direktiva mora zaradi zagotavljanja pravnega varstva in zaupanja potrošnikov določiti jasen in splošen okvir za urejanje nekaterih pravnih vidikov elektronskega poslovanja na notranjem trgu;
- (8) Cilj te direktive je oblikovanje pravnega okvira za zagotovitev prostega pretoka storitev informacijske družbe med državami članicami in ne usklajevanje področja kazenskega prava kot takšnega;
- (9) Prosti pretok storitev informacijske družbe lahko v pravu Skupnosti v mnogih primerih izraža bolj splošno načelo, namreč svobodo izražanja v skladu s členom 10(1) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki so jo ratificirale vse države članice; zato morajo direktive, ki zajemajo ponudbo storitev informacijske družbe, zagotoviti, da se lahko ta dejavnost izvaja svobodno v skladu s tem členom in da zanjo veljajo samo omejitve iz odstavka 2 tega člena in člena 46(1) Pogodbe; ta direktiva ne posega v osnovna pravila in načela nacionalne zakonodaje, ki se nanašajo na svobodo izražanja;
- (10) Ukrepi iz te direktive se skladno z načelom sorazmernosti strogo omejujejo na najnujnejše za zagotavljanje pravnega delovanja notranjega trga; kjer je potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti, mora direktiva, zato da bi zagotovila območje brez notranjih meja za elektronsko poslovanje, omogočiti visoko stopnjo zaščite ciljev splošnega interesa, predvsem varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva, varstvo potrošnikov in varstvo javnega zdravja; varstvo javnega zdravja je v skladu s členom 152 Pogodbe pomemben sestavni del drugih politik Skupnosti;
- (11) Ta direktiva ne posega na raven obstoječe zaščite varstva javnega zdravja in interesa potrošnikov, uvedeno na podlagi pravnih aktov Skupnosti; Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v pogodbah

s potrošniki⁽¹⁾ in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov v zvezi s sklepanjem pogodb pri prodaji na daljavo⁽²⁾ sta bistveni element varstva potrošnikov v pogodbenem pravu; direktivi se v celoti uporabljata za storitve informacijske družbe; isti pravni red Skupnosti, ki se v celoti uporablja za storitve informacijske družbe, zajema tudi Direktivo Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o zavajajočem oglaševanju⁽³⁾, Direktivo Sveta 87/102/EGS z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov, podzakonskih in upravnih aktov držav članic glede potrošniških posojil⁽⁴⁾, Direktivo Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev⁽⁵⁾, Direktivo Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o agencijskih potovanjih, agencijskih počitnicah in agencijskih izletih⁽⁶⁾, Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen izdelkov, ki se ponujajo potrošnikom⁽⁷⁾, Direktivo Sveta 92/59/EGS z dne 29. junija 1992 o splošni varnosti izdelkov⁽⁸⁾, Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/47/ES z dne 26. oktobra 1994 o varstvu kupcev v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb o nakupu pravice do uporabe nepremičnin na podlagi časovnega zakupa⁽⁹⁾, Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/27/ES z dne 19. maja 1998 o sodnih odredbah glede varstva potrošnikov⁽¹⁰⁾, Direktivo Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov, podzakonskih in upravnih aktov o odgovornosti za izdelke⁽¹¹⁾, Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/44/ES z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje za široko porabo in s tem povezanih garancijah⁽¹²⁾, prihodnjo Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na daljavo finančnih storitev potrošnikom in Direktivo Sveta 92/28/EGS z dne 31. marca 1992 o oglaševanju zdravil⁽¹³⁾; ta direktiva ne sme posegati v

(1) UL L 95, 21.4.1993, str. 29.

(2) UL L 144, 4.6.1999, str. 19.

(3) UL L 250, 19.9.1984, str. 17. Direktiva, spremenjena z Direktivo 97/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 23.10.1997, str. 18).

(4) UL L 42, 12.2.1987, str. 48. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 101, 1.4.1998, str. 17).

(5) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).

(6) UL L 158, 23.6.1990, str. 59.

(7) UL L 80, 18.3.1998, str. 27.

(8) UL L 228, 11.8.1992, str. 24.

(9) UL L 280, 29.10.1994, str. 83.

(10) UL L 166, 11.6.1998, str. 51. Direktiva, spremenjena z Direktivo 1999/44/ES (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

(11) UL L 210, 7.8.1985, str. 29. Direktiva, spremenjena z Direktivo 1999/34/ES (UL L 141, 4.6.1999, str. 20).

(12) UL L 171, 7.7.1999, str. 12.

(13) UL L 113, 30.4.1992, str. 13.

Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/43ES z dne 6. julija 1998 o približevanju zakonov, podzakonskih in upravnih aktov držav članic glede oglaševanja in sponzoriranja tobačnih izdelkov⁽¹⁾, sprejeto v okviru notranjega trga, ali v direktive o varstvu javnega zdravja; ta direktiva dopolnjuje zahteve v zvezi s podatki, uvedene na podlagi omenjenih direktiv, zlasti Direktive 97/7ES;

- (12) Nekatere dejavnosti je treba izključiti iz področja veljavnosti te direktive, saj svobode opravljanja storitev na teh področjih danes ni mogoče zagotoviti na podlagi Pogodbe ali obstoječe sekundarne zakonodaje; izključitev teh dejavnosti ne posega v mehanizme, ki bi se lahko izkazali za potrebne pri pravilnem delovanju notranjega trga; obdavčenje, predvsem davek na dodano vrednost, ki se pobira za mnoge storitve, na katere se nanaša ta direktiva, mora biti izključeno iz področja uporabe te direktive;
- (13) Cilj te direktive ni določanje predpisov o davčnih obveznostih niti vnaprejšnje poseganje v razvijanje pravnih aktov Skupnosti v zvezi z davčnimi vidiki elektronskega poslovanja;
- (14) Varstvo posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov urejata izključno Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ ter Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/66/ES z dne 15. decembra 1997 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju telekomunikacij⁽³⁾, ki se v celoti uporabljata za storitve informacijske družbe; ker direktivi že oblikujeta pravni okvir Skupnosti na področju osebnih podatkov, tega vprašanja zaradi zagotavljanja nemotenega delovanja notranjega trga in predvsem prostega pretoka osebnih podatkov med državami članicami ni treba obravnavati v tej direktivi; njeno izvajanje in uporaba bi morala biti popolnoma usklajena z načeli o varstvu osebnih podatkov, predvsem glede nepovabljenih komercialnih sporočil in odgovornosti posrednikov; ta direktiva ne more prepovedati anonimne rabe odprtih omrežij, npr. interneta;
- (15) Člen 5 Direktive 97/66/ES zagotavlja zaupnost sporočil; države članice morajo skladno s to direktivo prepovedati, da bi tisti, ki ni pošiljatelj ali prejemnik, prestregel ali nadzoroval sporočilo, razen če je to z zakonom dovoljeno;
- (16) Izključitev igralništva s področja uporabe te direktive zajema samo igre na srečo, loterijo in transakcije v zvezi s

stavami, pri katerih gre za vložke denarne vrednosti; direktiva ne ureja nagradnih tekmovanj ali iger, katerih namen je spodbuditi prodajo blaga ali storitev in pri katerih so možna plačila namenjena le nakupu ponujenega blaga ali storitev;

- (17) Opredelitve o storitvah informacijske družbe v pravu Skupnosti že vsebujeta Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ter pravil o storitvah informacijske družbe⁽⁴⁾, in Direktiva 98/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali vključujejo pogojni dostop⁽⁵⁾; ta opredelitev se nanaša na vse storitve, ki se običajno opravljajo za plačilo na daljavo z uporabo naprav za elektronsko obdelavo (z digitalnim stiskanjem vred) in shranjevanje podatkov ter na osebno zahtevo prejemnika storitve; ne zajema pa storitev, naštetih v okvirnem seznamu Priloge V k Direktivi 98/34/ES, ki se ne nanašajo na obdelavo in shranjevanje podatkov;
- (18) Storitve informacijske družbe zajemajo široko področje gospodarskih dejavnosti, ki potekajo po internetu; gre predvsem za internetno prodajo blaga; dejavnosti, na primer lokalno dobavljanje blaga ali opravljanje storitev izven spleta, niso zajete; storitve informacijske družbe se ne omejujejo le na sklepanje pogodb v stalnem internetnem poslovanju, temveč se, če gre za gospodarsko dejavnost, razširjajo na storitve, ki jih ne plačajo prejemniki, na primer v zvezi s stalnim dostopom do internetnih podatkov ali komercialnimi sporočili, ali na storitve, ki zagotavljajo mehanizme za iskanje, dostop do in pridobivanje podatkov; storitve informacijske družbe vključujejo tudi prenos podatkov po komunikacijskem omrežju, dostop do komunikacijskega omrežja ali shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve; televizijsko oddajanje, ki ga ureja Direktiva 89/552/EGS, in radijsko oddajanje se ne štejejo za storitve informacijske družbe, ker se ne zagotavljajo na zahtevo posameznika; nasprotno sodijo k njim storitve, ki se prenašajo samo med dvema točkama, na primer video na zahtevo ali nudenje komercialnih sporočil po elektronski pošti; uporaba elektronske pošte ali podobnih sporočil fizičnih oseb, ki delujejo zunaj svojih trgovskih, poslovnih in poklicnih dejavnosti, vključno z uporabo za sklepanje pogodb med temi osebami, se ne šteje za storitev informacijske družbe; pogodbeno razmerje med delojemalcem in njegovim delodajalcem ni storitev

⁽¹⁾ UL L 213, 30.7.1998, str. 9.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, spremenjena z Direktivo 98/48/ES (UL L 217, 5.8.1998, str. 18).

⁽⁵⁾ UL L 320, 28.11.1998, str. 54.

informacij ske družbe; dejavnosti, ki se zaradi svoje narave ne morejo opravljati na daljavo in z uporabo elektronskih sredstev, na primer obvezni revizijski pregled računovodstva družb ali zdravniški nasvet z obveznim zdravniškim pregledom pacienta, niso storitve informacijske družbe;

- (19) Kraj, kjer posluje ponudnik storitve, mora biti določen skladno s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, po kateri se pojem sedeža navezuje na dejansko izvajanje gospodarske dejavnosti preko sedeža za nedoločen čas; ta zahteva je izpolnjena tudi, kadar se podjetje ustanovi za določen čas; sedež podjetja, ki opravlja storitve po spletni strani, ni kraj, na katerem je nameščena tehnologija v podporo njegove spletne strani, ali kraj, na katerem je dosegljiva njegova spletna stran, temveč kraj, kjer podjetje izvaja gospodarsko dejavnost; če ima ponudnik sedež na več krajih, je treba določiti, na katerem od njih se zadevna storitev opravlja; če je to težko določiti, je sedež tisti kraj, kjer je središče dejavnosti ponudnika glede te posebne storitve;
- (20) Opredelitev „prejemnik storitve“ se nanaša na vse vrste uporabe storitev informacijske družbe bodisi oseb, ki zagotavljajo informacije v odprtih omrežjih, na primer po internetu, bodisi oseb, ki iščejo internetne informacije za zasebne ali poklicne namene;
- (21) Z obsegom koordiniranega področja se ne posega v usklajevanje Skupnosti glede storitev informacijske družbe v prihodnosti in prihodnje zakonodaje, sprejete na nacionalni ravni skladno s pravom Skupnosti; koordinirano področje zajema le zahteve v zvezi z dejavnostmi v stalnem dostopu do interneta, na primer obveščanje na spletu, oglaševanje na spletu, nakupovanje na spletu in sklepanje pogodb na spletu, in se ne nanaša na pravne zahteve držav članic glede blaga, na primer na varnostne standarde, obveznosti glede označevanja, neoporečnost blaga ali zahteve držav članic glede dobave ali prevoza blaga, vključno z dobavo zdravil; koordinirano področje ne zajema varovanja prednostne pravice, ki ga uresničujejo organi oblasti v zvezi z nekim blagom, na primer umetninami;
- (22) Nadzor nad storitvami informacijske družbe mora potekati pri viru dejavnosti, zato da se zagotovi učinkovita zaščita ciljev javnega interesa; v ta namen je treba zagotoviti, da pristojni organ takšno zaščito omogoči ne le državljanom svoje države, temveč vsem državljanom Skupnosti; za krepitev medsebojnega zaupanja med državami članicami je bistvenega pomena, da se jasno določi odgovornost države članice, v kateri imajo storitve svoj izvor; zaradi učinkovitega zagotavljanja svobode opravljanja storitev ter pravnega varstva za ponudnike in prejemnike storitev je treba za takšne storitve informacijske družbe načeloma uporabiti zakonodajo države članice, v kateri ima ponudnik storitev sedež;
- (23) Namen te direktive ni uvajanje dodatnih pravil za mednarodno zasebno pravo v zvezi s kolizijskimi spori, pa tudi ne obravnavanje pristojnosti sodišč; določbe veljavnega pravnega reda, sprejete na podlagi pravil mednarodnega zasebnega prava, ne smejo omejevati svobode opravljanja storitev informacijske družbe, določene v tej direktivi;
- (24) Ne glede na pravilo, da je treba storitve informacijske družbe nadzorovati pri viru, lahko države članice pod pogoji iz te direktive uvedejo ukrepe za omejitev prostega pretoka storitev informacijske družbe;
- (25) Nacionalna sodišča lahko, vključno s civilnimi sodišči, ki rešujejo zasebnopravne spore, skladno s pogoji iz te direktive sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od svobode opravljanja storitev informacijske družbe;
- (26) Države članice lahko skladno s pogoji iz te direktive uporabljajo nacionalne kazenskopravne predpise in predpise o kazenskem postopku, zato da uvedejo vse preiskovalne in druge ukrepe, ki so potrebni za odkrivanje in preganjanje kaznivih dejanj, ne da bi bilo treba o ukrepih obvestiti Komisijo;
- (27) Ta direktiva skupaj s prihodnjo direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o trženju na daljavo finančnih storitev potrošnikom prispeva k oblikovanju pravnega okvira za zagotavljanje finančnih storitev s stalnim dostopom do interneta; ta direktiva ne posega v prihodnje pobude na področju finančnih storitev, predvsem glede usklajevanja pravil ravnanja na tem področju; možnost, ki jo ponuja ta direktiva državam članicam, da pod nekaterimi pogoji omejijo svobodo opravljanja storitev informacijske družbe zaradi varstva potrošnikov, zajema tudi ukrepe na področju finančnih storitev, predvsem ukrepe za zaščito investitorjev;

- (28) Obveznost držav članic, da ponudniku storitev informacijske družbe za opravljanje dejavnosti ne bo treba pridobiti predhodnega dovoljenja, ne velja za poštne storitve, ki jih ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/67/ES z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve ⁽¹⁾ ter sestojijo iz fizične izročitve tiskanega elektronskega sporočila, in ne posega v prostovoljne akreditacijske sisteme, predvsem za ponudnike storitev za overjanje elektronskega podpisa;
- (29) Komercialna sporočila so bistvenega pomena za financiranje storitev informacijske družbe in razvijanje široke palete novih, brezplačnih storitev; v interesu varstva potrošnikov in poštenega trgovanja morajo biti komercialna sporočila, vključno s popusti, posebnimi ponudbami, nagradnimi tekmovanji ali igrami na srečo, skladna s številnimi zahtevami o preglednosti; te zahteve ne posegajo v določbe Direktive 97/7/ES; ta direktiva ne sme vplivati na določbe obstoječih direktiv o komercialnih sporočilih, predvsem Direktive 98/43/ES;
- (30) Pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti je lahko za potrošnike in ponudnike storitev informacijske družbe nezaželeno ter lahko ovira nemoteno delovanje interaktivnih omrežij; vprašanja soglasja prejemnika nekaterih oblik nepovabljenih komercialnih sporočil ta direktiva ne obravnava, je pa bilo že posebej urejeno z Direktivo 97/7/ES in Direktivo 97/66/ES; v državah članicah, v katerih je dovoljeno pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti, bi bilo treba spodbuditi in olajšati ustrezne mehanizme te panoge za filtriranje elektronskih sporočil; zato morajo biti nenaročena komercialna sporočila kot takšna v vsakem primeru jasno prepoznavna ter omogočiti izboljšanje preglednosti in lažje delovanje teh filtrirnih sistemov; nepovabljena komercialna sporočila, ki se pošiljajo po elektronski pošti, ne smejo povzročiti dodatnih stroškov za prejemnika;
- (31) Države članice, ki ponudnikom storitev, poslujočih na njihovem ozemlju, dovolijo pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti brez predhodnega soglasja prejemnika, morajo zagotoviti, da ponudniki storitev redno preverjajo in spoštujejo zavrnilne sezname, v katere se lahko vpišejo fizične osebe, ki ne želijo prejemati takšnih komercialnih sporočil;
- (32) Da bi odpravili ovire za razvoj čezmejnih storitev v Skupnosti, ki jih člani zakonsko urejenih poklicev lahko ponudijo po internetu, mora biti v Skupnosti zagotovljeno spoštovanje poklicnih pravil, ki se nanašajo predvsem na varstvo potrošnikov ali javnega zdravja; kodeksi ravnanja v Skupnosti so najboljše sredstvo za določanje pravil poklicne etike, veljavnih za komercialna sporočila; spodbuditi bi se morala priprava ali morebitna uskladitev teh pravil ne glede na avtonomni položaj poklicnih združenj in organizacij;
- (33) Ta direktiva dopolnjuje pravni red Skupnosti in nacionalni pravni red v zvezi z zakonsko urejenimi poklici, pri čemer se na tem področju ohrani koherenten skupek veljavnih pravil;
- (34) Vsaka država članica mora spremeniti svojo zakonodajo v zvezi z zahtevami, predvsem v zvezi z zahtevami o obliki, ki bi lahko vplivale na uporabo elektronsko sklenjenih pogodb; pregled zakonodaje, ki jo je treba uskladiti, bi moral potekati sistematično ter zajemati vse potrebne faze in dejanja pogodbenega postopka, vključno z arhiviranjem pogodb; ta sprememba bi morala omogočiti uporabo elektronsko sklenjenih pogodb; pravni učinek elektronskega podpisa ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES o okvirnih pogojih Skupnosti za elektronski podpis ⁽²⁾; ponudnik storitev potrdi prejem tako, da plačano storitev zagotovi v stalnem internetnem poslovanju;
- (35) Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, da ohranijo ali uvedejo splošne ali posebne pravne zahteve za pogodbe, ki se lahko izpolnijo po elektronskih sredstvih, predvsem zahteve, ki se nanašajo na varne elektronske podpise;
- (36) Države članice lahko ohranijo omejitve pri uporabi elektronsko sklenjenih pogodb v zvezi s pogodbami, pri katerih je potrebno sodelovanje sodišč, organov oblasti ali poklicev, ki izvajajo javno pooblastilo; ta možnost vključuje tudi pogodbe, pri katerih je potrebno sodelovanje sodišč, organov oblasti ali poklicev, ki izvajajo javno pooblastilo, zato da imajo učinek do tretjih oseb, in pogodbe, pri katerih sta zakonsko predpisana potrdilo ali notarska overitev;
- (37) Zaveza držav članic, da odpravijo ovire za uporabo elektronskih pogodb, se nanaša le na ovire, ki izhajajo iz pravnih zahtev, in ne na praktične ovire, ki nastanejo, ker uporaba elektronskih sredstev v nekaterih primerih ni možna;

⁽¹⁾ UL L 15, 21.1.1998, str. 14.

⁽²⁾ UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

- (38) Zaveza držav članic, da odpravijo ovire za uporabo elektronskih pogodb, se mora izvajati skladno s pravnimi zahtevami za pogodbe, določenimi v pravnem redu Skupnosti;
- (39) Izjeme od določb o pogodbah, ki so sklenjene izključno po elektronski pošti ali primerljivih posameznih sporočilih, določenih v tej direktivi v zvezi s podatki, ki jih je treba zagotoviti, in z oddajo naročil, ne smejo povzročiti izogibanja ponudnikov informacijskih storitev tem določbam;
- (40) Obstoječe in nastajajoče razlike v zakonodaji in sodni praksi držav članic glede odgovornosti ponudnikov storitev, ki delujejo kot posredniki, onemogočajo nemoteno delovanje notranjega trga, predvsem škodujejo razvoju čezmejnih storitev in povzročajo konkurenčne motnje; ponudniki storitev imajo v nekaterih okoliščinah dolžnost ukrepati in tako preprečiti ali ustaviti nezakonite dejavnosti; ta direktiva naj bi bila ustrezna podlaga za razvoj hitrih in zanesljivih postopkov za odstranitev in blokiranje dostopa do nezakonitih podatkov; takšni mehanizmi bi se lahko razvili na podlagi prostovoljnih dogovorov med udeleženi in bi jih morale podpreti države članice; v interesu vseh udeleženi pri zagotavljanju storitev informacijske družbe je sprejeti in izvajati takšne postopke; določbe o odgovornosti iz te direktive ne bi smele ovirati udeleženi pri razvijanju in uporabi tehničnih sistemov za zaščito in prepoznavanje ter tehničnih instrumentov za nadzor, ki jih omogoča digitalna tehnika, v mejah iz Direktiv 95/46/ES in 97/66/ES;
- (41) Ta direktiva vzpostavlja ravnotežje med različnimi interesi in določa načela, na katerih lahko temeljijo dogovori in standardi v tej panogi;
- (42) Izjeme v zvezi z odgovornostjo se po tej direktivi nanašajo samo na primere, pri katerih se dejavnost ponudnika storitev informacijske družbe omejuje na tehnični proces upravljanja in omogočanja dostopa do komunikacijskega omrežja, po katerem se podatki, ki jih zagotovijo tretji, prenesejo ali začasno shranijo zaradi izboljšanja učinkovitosti prenosa; ta dejavnost je bolj tehnična, samodejna in pasivna, torej ponudnik storitve informacijske družbe ne pozna niti ne more nadzorovati podatkov, ki se prenašajo ali shranjujejo;
- (43) Ponudnik storitev lahko uveljavlja izjeme za „izključni prenos podatkov“ in „shranjevanje v predpomnilniku“, če nikakor ni povezan s posredovanimi podatki; to med drugim pomeni, da ne spreminja podatka, ki ga prenaša; ta zahteva se ne nanaša na tehnične posege med prenosom, ker ti ne spreminjajo celovitosti podatkov, ki se prenašajo;
- (44) Ponudnik storitev, ki namerno sodeluje z enim od prejemnikov storitve, zato da bi opravljal nezakonita dejanja, naredi več kakor „izključni prenos podatkov“ ali „shranjevanje v predpomnilniku“ in ne more uveljavljati izjem glede odgovornosti, določenih za te dejavnosti;
- (45) Omejitve odgovornosti posrednih ponudnikov storitev, določene v tej direktivi, ne posegajo v možnost izdajanja sodnih odredb; te odredbe so lahko sodne ali upravne, ki zahtevajo ustavitev ali preprečitev vseh kršitev, vključno z odstranitvijo nezakonitih podatkov ali onemogočenjem dostopa do njih;
- (46) Ponudnik storitve informacijske družbe, ki sestoji iz shranjevanja podatkov, mora za uveljavljanje omejitve odgovornosti takoj ukrepati, ko izve ali se zave nezakonitih dejavnosti, in odstraniti ali onemogočiti dostop do zadevnih podatkov; odstranitev ali onemogočenje dostopa se morata izvesti ob upoštevanju načela svobodnega izražanja mnenja in v ta namen določenih postopkov na nacionalni ravni; ta direktiva ne posega v možnost držav članic, da predpišejo posebne zahteve, ki jih je treba nemudoma izpolniti pred odstranitvijo ali blokado podatkov;
- (47) Države članice ponudnikom storitev ne morejo predpisati splošnih obveznosti glede nadzora; to se ne nanaša na nadzorne obveznosti v posebnih primerih in zlasti ne posega v odredbe, ki jih sprejmejo nacionalni organi skladno z nacionalno zakonodajo;
- (48) Ta direktiva ne posega v možnost, da države članice od ponudnikov storitev, ki hranijo podatke od prejemnikov storitev, zahtevajo, da postopajo s skrbnostjo, ki jo je od njih razumljivo pričakovati in je določena v nacionalnem pravu, tako da odkrijejo in preprečijo nekatere oblike nezakonitih dejavnosti;
- (49) Države članice in Komisija morata spodbuditi sestavo kodeksov ravnanja; to ne vpliva na prostovoljno naravo teh kodeksov in možnost udeleženi, da se ravnajo po njih po prosti presoji;

- (50) Pomembno je, da sta predlagana direktiva o uskladitvi nekaterih vidikov avtorskih in sorodnih pravic v informacijski družbi in ta direktiva uveljavljeni v enakem časovnem obdobju, zato da se v Skupnosti oblikuje jasen okvir pravil o odgovornosti posrednikov za prekrške v zvezi z avtorskimi in sorodnimi pravicami;
- (51) Vsaka država članica mora po potrebi spremeniti svojo zakonodajo, če bi ta lahko ovirala uporabo mehanizmov za izvensodno poravnavo sporov po elektronski poti; ta sprememba mora povzročiti, da bodo ti mehanizmi resnično in učinkovito delovali v zakonodaji in v praksi tudi preko meja;
- (52) Zaradi učinkovitega uresničevanja svoboščin notranjega trga je potrebno oškodovancem zagotoviti učinkovit dostop do mehanizmov za poravnavo sporov; za škodo, ki lahko nastane v zvezi s storitvami informacijske družbe, je značilna njena hitrost in geografska razširjenost; zaradi posebne narave in potrebe po zagotovitvi ohranjanja medsebojnega zaupanja nacionalnih organov, ki si ga morajo ti izkazovati, predpisuje ta direktiva od držav članic, da zagotovijo možnosti za ustrezno sodno varstvo; države članice bi morale preveriti, ali obstaja potreba po zagotovitvi dostopa do sodnih postopkov po elektronski poti;
- (53) Direktiva 98/27/ES, ki se uporablja za storitve informacijske družbe, predvideva mehanizem v zvezi s sodno odredbo, namenjeno varstvu skupnih interesov potrošnikov; ta mehanizem bo pripomogel k prostemu pretoku storitev informacijske družbe z zagotavljanjem visoke stopnje varstva potrošnikov;
- (54) Sankcije, predvidene v tej direktivi, ne posegajo v nobene druge sankcije ali pravna sredstva iz nacionalnega prava; državam članicam ni treba predvideti kazenskih sankcij za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive;
- (55) Ta direktiva ne posega v pravo, ki se uporablja za pogodbene obveznosti, izhajajoče iz potrošniških pogodb; skladno s tem ta direktiva ne more povzročiti, da bi bil potrošnik prikrajšan za varstvo, ki mu ga zagotavljajo obvezni predpisi v zvezi s pogodbenimi obveznostmi po pravu države članice, v kateri običajno prebiva;
- (56) Pri pogodbenih obveznostih v zvezi s potrošniškimi pogodbami, predvidenih v tej direktivi, je potrebno glede odstopanja paziti, da vsebujejo podatke o bistvenih elementih vsebine pogodbe, vključno s pravicami potrošnikov, ki imajo odločujoč vpliv na odločitev o sklenitvi pogodbe;
- (57) Skladno s sodno prakso Sodišča je država članica upravičena, da uvede ukrepe proti ponudniku storitev, ki ima sedež v drugi državi članici, vendar svoje dejavnosti v celoti ali večinoma usmerja na ozemlje prve države članice, če je bila izbira sedeža opravljena, da bi se izognil zakonodaji, ki bi se uporabila zanj, če bi ustanovil sedež na ozemlju prve države članice;
- (58) Direktiva se ne uporablja za storitve ponudnikov, ki imajo sedež v tretji državi; zaradi globalne razsežnosti elektronskega poslovanja je treba zagotoviti, da so pravila Skupnosti skladna z mednarodnimi pravili; ta direktiva je brez vpliva na rezultate diskusij v okviru mednarodnih organizacij (med drugim STO, OECD, UNCITRAL) o pravnih zadevah;
- (59) Kljub globalni naravi elektronskega poslovanja je potrebno usklajevanje nacionalnih ureditvenih ukrepov na ravni Evropske unije, zato da se prepreči drobitev notranjega trga in vzpostavi ustrezen evropski ureditveni okvir; takšna uskladitev pa bi morala prispevati tudi k oblikovanju skupnega in močnega pogajalskega položaja v mednarodnih ustanovah;
- (60) Zaradi neoviranega razvoja elektronskega poslovanja mora biti ta pravni okvir jasen in enostaven, predvidljiv in združljiv z veljavnimi mednarodnimi pravili, tako da ne ovira konkurenčnosti evropske industrije ali vpliva na inovacije s tega področja;
- (61) Za učinkovito delovanje trga z uporabo elektronskih sredstev v sklopu globalizacije je potrebno sodelovanje Evropske unije in velikih neevropskih gospodarskih območij, zato da se zagotovi združljivost zakonodaje in postopkov;
- (62) Na področju elektronskega poslovanja je potrebno okrepiti sodelovanje s tretjimi državami, predvsem z državami kandidatkami, državami v razvoju in drugimi trgovskimi partnerji Evropske unije;

- (63) Sprejetje te direktive ne odvraca držav članic od tega, da upoštevajo različne socialne, družbene in kulturne posledice, ki jih prinaša informacijska družba; predvsem ne bi smela ovirati ukrepov, ki bi jih države članice skladno z zakonodajo Skupnosti lahko sprejele za doseg socialnih, kulturnih in demokratičnih ciljev z upoštevanjem jezikovne raznolikosti, nacionalnih in regionalnih posebnosti in njihove kulturne dediščine ter za zagotavljanje in ohranjanje javnega dostopa do čim širše palete storitev informacijske družbe; razvoj informacijske družbe mora državljanom Skupnosti na vsak način zagotoviti dostop do evropske kulturne dediščine, ki se posreduje v digitalnem okolju;
- (64) Elektronsko komuniciranje je za države članice odlično sredstvo za zagotavljanje javnih storitev na kulturnem, izobraževalnem in jezikovnem področju;
- (65) Svet je v Resoluciji o potrošniški razsežnosti informacijske družbe ⁽¹⁾ z dne 19. januarja 1999 poudaril, da zasluži varstvo potrošnikov na tem področju posebno pozornost; Komisija bo preučila, v kakšnem obsegu obstoječa pravila o varstvu potrošnikov v zvezi z informacijsko družbo ne zagotavljajo zadostnega varstva, ter po potrebi opozorila na pomanjkljivosti te zakonodaje in na vprašanja, ki bi zahtevala dodatne ukrepe; Komisija bi morala po potrebi izdelati posebne dodatne predloge za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilji in področje uporabe

1. Cilj te direktive je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z zagotavljanjem prostega pretoka storitev informacijske družbe med državami članicami.
2. Ta direktiva usklajuje, kolikor je to potrebno za doseg ciljev iz odstavka 1, nekatere nacionalne določbe o storitvah informacijske družbe glede notranjega trga, sedeža ponudnikov storitev,

komercialnih sporočil, elektronskih pogodb, odgovornosti posrednikov, kodeksov ravnanja, izvensodnih poravnav sporov, sodnega varstva in sodelovanja med državami članicami.

3. Ta direktiva dopolnjuje pravo Skupnosti, ki se uporablja za storitve informacijske družbe, in ne posega v stopnjo zaščite, še posebno ne javnega zdravja in varstva interesov potrošnikov, kakor izhaja iz pravnih aktov Skupnosti in nacionalne zakonodaje za njihovo izvajanje, če to ne omejuje svobode zagotavljanja storitev informacijske družbe.

4. Ta direktiva ne uvaja dodatnih pravil na področju mednarodnega zasebnega prava in ne obravnava pristojnosti sodišč.

5. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) področje obdavčitve,
- (b) vprašanja v zvezi s storitvami informacijske družbe, ki jih zajemata Direktivi 95/46/ES in 97/66/ES,
- (c) vprašanja v zvezi z dogovori ali ravnanjem, ki ga ureja kartelno pravo,
- (d) naslednje dejavnosti storitev informacijske družbe:
 - dejavnosti notarjev ali podobnih poklicev, če so v neposredni in posebni zvezi z izvajanjem javnih pooblastil,
 - zastopanje stranke in varovanje njenih interesov na sodišču,
 - dejavnosti igralništva, pri katerih gre za vložke denarne vrednosti v igrah na srečo, vključno z loterijami in transakcijami v zvezi s stavami.

6. Ta direktiva ne vpliva na ukrepe, ki se ob upoštevanju prava Skupnosti sprejmejo na ravni Skupnosti ali na nacionalni ravni za spodbujanje kulturne in jezikovne raznolikosti in za zagotavljanje zaščite pluralizma.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive imajo posamezni izrazi, uporabljeni v tej direktivi, naslednji pomen:

- (a) „storitve informacijske družbe“: storitve v smislu člena 1(2) Direktive 98/34/ES, spremenjene z Direktivo 98/48/ES;

⁽¹⁾ UL C 23, 28.1.1999, str. 1.

- (b) „ponudnik storitev“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki ponuja storitev informacijske družbe;
- (c) „ponudnik storitve s sedežem“: ponudnik storitve, ki dejansko izvaja neko gospodarsko dejavnost in ima sedež za nedoločen čas. Zastopanost in uporaba tehničnih sredstev in tehnologij, potrebnih za izvajanje dejavnosti, sami še ne pomenita ustanovitve sedeža ponudnika;
- (d) „prejemnik storitve“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki iz poklicnih ali drugih razlogov uporablja storitev informacijske družbe, posebno za iskanje podatkov ali omogočanje dostopa do njih;
- (e) „potrošnik“: vsaka fizična oseba, ki deluje za namene, ki ne sodijo k njenim trgovskim, poslovnim ali poklicnim dejavnostim;
- (f) „komercialno sporočilo“: vsaka oblika sporočila, namenjena neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobne podjetja, organizacije ali osebe, ki opravlja trgovsko, industrijsko ali obrtno dejavnost ali zakonsko urejeni poklic. Naslednje samo po sebi še ne predstavlja komercialnega sporočila:
- podatki, ki omogočajo neposreden dostop do dejavnosti podjetja, organizacije ali osebe, predvsem ime domene ali elektronski naslov,
 - sporočila v zvezi z blagom, storitvami ali podobo podjetja, organizacije ali osebe, ki se zagotavljajo neodvisno in brez finančnega nadomestila;
- (g) „zakonsko urejeni poklic“: vsak poklic v smislu člena 1(d) Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemupriznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta ⁽¹⁾, člena 1(f) Direktive Sveta 92/51/EGS z dne 18. junija 1992 o drugem splošnem sistemu priznavanja strokovne izobrazbe in usposabljanja, ki dopolnjuje Direktivo 89/48/EGS ⁽²⁾;
- (h) „koordinirano področje“: zahteve, določene v pravnih sistemih držav članic za ponudnike storitev informacijske družbe ali storitve informacijske družbe, ne glede na to ali so splošne narave ali posebej določene;
- (i) koordinirano področje se nanaša na zahteve, ki jih mora ponudnik storitev izpolniti za:
- začetek opravljanja storitev informacijske družbe, na primer zahteve glede kvalifikacij, dovoljenj in priglasitev,
 - izvajanje dejavnosti storitev informacijske družbe, na primer zahteve glede obnašanja ponudnika storitev, zahteve glede kakovosti ali vsebine storitve, vključno z zahtevami za oglaševanje in pogodbe ali zahtevami glede odgovornosti ponudnika storitve;
- (ii) koordinirano področje ne zajema zahtev, na primer:
- zahtev glede blaga samega,
 - zahtev glede dobave blaga,
 - zahtev glede storitev, ki se ne zagotavljajo elektronsko.

Člen 3

Notranji trg

1. Vsaka država članica zagotovi, da so storitve informacijske družbe ponudnika, ki posluje na njenem ozemlju, skladne z veljavnimi nacionalnimi določbami v zadevni državi članici, ki spadajo na koordinirano področje.

2. Države članice ne smejo omejevati svobode zagotavljanja storitev informacijske družbe iz druge države članice zaradi razlogov, ki spadajo na koordinirano področje.

3. Odstavek 1 in 2 se ne uporabljata za področja, navedena v Prilogi.

4. Države članice lahko v zvezi z neko storitvijo informacijske družbe sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od drugega odstavka, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ukrepi so:

(i) potrebni zaradi enega od naslednjih razlogov:

- javnega reda, predvsem preprečevanja, odkrivanja in kazenskega pregona kaznivih dejanj, vključno z varstvom mladoletnikov in bojem proti podžiganju sovražstva zaradi rase, spola, veroizpovedi ali narodnosti, ter kršitev človekovega dostojanstva v zvezi s posamezniki,

- varstva javnega zdravja,

⁽¹⁾ UL L 19, 24.1.1989, str. 16.

⁽²⁾ UL L 209, 24.7.1992, str. 25. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 97/38/ES (UL L 184, 12.7.1997, str. 31).

- javne varnosti, vključno z varstvom nacionalne varnosti in zaščite,
 - varstva potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev;
- (ii) in naravnani proti storitvi informacijske družbe, ki posega v cilje iz točke (i) ali predstavlja resno in nevarno tveganje, da bo ogrozila te cilje;
- (iii) sorazmerni s temi cilji;
- (b) država članica je pred sprejetjem navedenih ukrepov ne glede na sodne postopke, vključno s predhodnimi postopki in dejavnji v okviru kazenske preiskave,
- zahtevala od države članice iz odstavka 1, da sprejme ukrepe, in ta ni sprejela takšnih ukrepov ali pa niso bili ustrezni,
 - uradno obvestila Komisijo in državo članico iz odstavka 1 o namenu, da sprejme takšne ukrepe.

5. Države članice lahko iz nujnih razlogov odstopajo od pogojev iz odstavka 4(b). V tem primeru je treba o ukrepih čim prej uradno obvestiti Komisijo in državo članico iz odstavka 1 in navesti razloge, zaradi katerih država članica meni, da gre za nujni primer.

6. Komisija mora ne glede na možnost države članice, da izvede te ukrepe, čim prej preveriti skladnost priglašanih ukrepov s pravom Skupnosti; če se izkaže, da ukrep ni skladen s pravom Skupnosti, Komisija od udeležene države članice zahteva, da opusti sprejetje predlaganih ukrepov ali da že sprejete ukrepe nemudoma prekliče.

POGLAVJE II

NAČELA

Oddelék 1: Zahteve glede sedeža in podatkov

Člen 4

Načelo izključitve predhodnega dovoljenja

1. Države članice zagotovijo, da se začetek in izvajanje dejavnosti ponudnika storitev informacijske družbe ne sme pogojevati s predhodnim dovoljenjem ali drugo zahtevo enakega učinka.

2. Odstavek 1 ne posega v dovoljenja, ki se ne nanašajo posebej in izključno na storitve informacijske družbe ali jih zajema

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/13/ES z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna in posamezna dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev ⁽¹⁾.

Člen 5

Splošni podatki, ki jih je treba zagotoviti

1. Poleg drugih zahtev v zvezi s podatki, ki jih predpisuje pravo Skupnosti, morajo države članice zagotoviti, da ponudnik storitev omogoči prejemnikom storitve in pristojnim organom lahek, neposreden in stalen dostop vsaj do naslednjih podatkov:

- (a) ime ponudnika storitev;
- (b) geografski naslov, na katerem ponudnik posluje;
- (c) podatki o ponudniku storitev, vključno z njegovim elektronskim naslovom, ki mu omogoča hitro navezavo stikov ter neposredno in učinkovito komuniciranje;
- (d) če je ponudnik storitev vpisan v trgovski ali podoben javni register, trgovski register, v katerega je vpisan, in matična številka ali enakovredna identifikacijska oznaka v tem registru;
- (e) če je za dejavnost potrebno dovoljenje, podatki glede pristojnega nadzornega organa;
- (f) glede zakonsko urejenih poklicev:
 - poklicno združenje ali podobna ustanova, v katero je ponudnik storitev včlanjen,
 - poklicni naziv in država članica, v kateri je bil podeljen,
 - napotilo na uporabna poklicna pravila v državi članici, v kateri je registrirana dejavnost, in načini za dostop do njih;
- (g) če ponudnik storitev izvaja storitev, ki je zavezana plačilu DDV, identifikacijska številka v skladu s členom 22(1) šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za obdavčitev ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 117, 7.5.1997, str. 15.

⁽²⁾ UL L 145, 13. 6.1977, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/85/ES (UL L 277, 28.10.1999, str. 34).

2. Poleg drugih zahtev v zvezi s podatki, ki jih predpisuje pravo Skupnosti, morajo države članice zagotoviti vsaj, da so cene, če se storitve informacijske družbe nanašajo nanje, označene jasno in nedvoumno, in navesti, ali so v ceni že vključeni davek in stroški dobave.

Oddelek 2: Komercialna sporočila

Člen 6

Podatki, ki jih je treba zagotoviti

Poleg drugih zahtev v zvezi s podatki, ki jih predpisuje pravo Skupnosti, morajo države članice zagotoviti, da komercialna sporočila, ki so del storitve informacijske družbe ali jo predstavljajo, ustrezajo vsaj naslednjim pogojem:

- (a) komercialno sporočilo mora biti kot takšno jasno prepoznavno;
- (b) fizična ali pravna oseba, v imenu katere je komercialno sporočilo narejeno, mora biti jasno prepoznavna;
- (c) če so v državi članici, v kateri ponudnik posluje, dovoljene posebne ponudbe, na primer popusti, premije in darila, morajo biti kot takšne jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa lahko dostopni ter jasno in nedvoumno navedeni;
- (d) če so v državi članici, v kateri ponudnik posluje, dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo, morajo biti kot takšne jasno prepoznavne, pogoji za sodelovanje pa lahko dostopni ter jasno in nedvoumno navedeni;

Člen 7

Nepovabljen komercialna sporočila

1. Poleg drugih zahtev, ki jih določa pravo Skupnosti, morajo države članice, ki dovolijo nepovabljen komercialna sporočila po elektronski pošti, zagotoviti, da je to sporočilo ponudnika storitve, ki posluje na njenem ozemlju, kot takšno jasno in nedvoumno prepoznavno takoj ob prejetju.

2. Države članice brez poseganja v določbe Direktiv 97/7/ES in 97/66/ES sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ponudniki storitev, ki pošiljajo nepovabljen komercialna sporočila po

elektronski pošti, redno preverjajo in spoštujejo zavrnilne sezname, v katere se lahko vpišejo fizične osebe, ki ne želijo prejeti takšnih sporočil.

Člen 8

Zakonsko urejeni poklici

1. Države članice zagotovijo, da je uporaba komercialnih sporočil, ki so del storitev informacijske družbe, katere nudi član zakonsko urejenega poklica, ali takšno storitev predstavljajo, dovoljena ob upoštevanju poklicnih pravil, predvsem v zvezi z neodvisnostjo, dostojanstvom in častjo poklica, poklicno skrivnostjo ter poštenostjo do strank in sodelavcev.

2. Države članice in Komisija brez poseganja v avtonomnost poklicnih združenj in organizacij spodbujajo le-te pri sestavljanju kodeksov ravnanja v Skupnosti, da se določijo vrste podatkov, ki se lahko skladno s pravili iz odstavka 1 posredujejo za namene komercialnih sporočil.

3. Pri oblikovanju predlogov za pobude Skupnosti, ki bi se lahko izkazali za potrebne pri pravilnem delovanju notranjega trga v zvezi s podatki iz odstavka 2, Komisija natančno upošteva kodekse ravnanja, veljavne v Skupnosti, ter tesno sodeluje z ustreznimi poklicnimi združenji in organizacijami.

4. Ta direktiva se uporablja poleg direktiv Skupnosti o dostopu do dejavnosti in njenem izvajanju v okviru zakonsko urejenih poklicev.

Oddelek 3: Elektronsko sklenjene pogodbe

Člen 9

Obravnava pogodb

1. Države članice zagotovijo, da njihov pravni sistem dovoljuje sklepanje pogodb z uporabo elektronskih sredstev. Države članice posebej zagotovijo, da pravni predpisi, ki se uporabljajo za sklepanje pogodb, ne ovirajo uporabe elektronskih pogodb ter da so te pogodbe kljub sklenitvi po elektronskih sredstvih pravno učinkovite in veljavne.

2. Države članice lahko določijo, da se odstavki 1 ne uporabljajo za vse ali za nekatere pogodbe, ki spadajo v eno izmed naslednjih kategorij:

- (a) pogodbe, s katerimi se pridobijo ali prenašajo nepremičniške pravice z izjemo najemniških pravic;

(b) pogodbe, za katere zakon določa sodelovanje sodišč, javnih organov ali poklicev, ki izvajajo javna pooblastila;

(c) poroštvene pogodbe in pogodbe o varščini, ki jih sklepajo osebe zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;

(d) pogodbe, ki jih ureja družinsko ali dedno pravo.

3. Države članice sporočijo Komisiji kategorije iz odstavka 2, za katere se ne uporabi odstavek 1. Komisiji vsakih pet let pošljejo poročilo o izvajanju odstavka 2 in v njem utemeljijo, zakaj je po njihovem mnenju potrebno, da so kategorije iz odstavka 2(b) še naprej izvzete iz uporabe odstavka 1.

Člen 10

Podatki, ki jih je treba zagotoviti

1. Poleg drugih zahtev v zvezi s podatki, ki jih določa pravo Skupnosti, morajo države članice zagotoviti, razen če se stranke, ki niso potrošniki, drugače dogovorijo, da ponudnik storitev pred oddajo naročila prejemnika storitve jasno, razumljivo in nedvoumno poda vsaj naslednje podatke:

(a) razni tehnični postopki za sklenitev pogodbe;

(b) ali bo ponudnik storitve shranil besedilo pogodbe in ali bo to dostopno;

(c) tehnična sredstva za prepoznavanje in popravljanje vhodnih napak pred oddajo naročila;

(d) jeziki, ki so na voljo za sklenitev pogodbe.

2. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitev, razen če se stranke, ki niso potrošniki, drugače dogovorijo, navede vse ustrezne kodekse ravnanja, ki jim je zavezan, in razloži elektronski dostop do teh kodeksov.

3. Pogodbena določila in splošni pogoji se morajo prejemniku zagotoviti v obliki, ki mu omogoča njihovo hranjenje in reproduciranje.

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za pogodbe, ki se sklenejo izključno z izmenjavo elektronske pošte ali s primerljivimi posameznimi sporočili.

Člen 11

Oddaja naročila

1. Države članice zagotovijo, da se v primerih, ko prejemnik storitve pošlje naročilo elektronsko, uporabijo, razen če se stranke, ki niso potrošniki, drugače dogovorijo, naslednja načela:

— ponudnik storitve mora prejem naročila takoj potrditi v elektronski obliki,

— naročilo in potrdilo o prejemu se štejeta za prejeta, ko je strankam, ki sta jim namenjena, omogočen dostop do njiju.

2. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitve, razen če se stranke, ki niso potrošniki, drugače dogovorijo, omogoči prejemniku storitve uporabo ustreznih, učinkovitih in dostopnih elektronskih sredstev, s katerimi lahko prepozna in popravi vhodne napake pred oddajo naročila.

3. Prva alineja odstavka 1 in odstavek 2 se ne uporabljata za pogodbe, ki se sklenejo izključno z izmenjavo elektronske pošte ali s primerljivimi posameznimi sporočili.

Oddenek 4: Odgovornost posrednih ponudnikov storitev

Člen 12

Izključni prenos

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitve, če se storitev informacijske družbe nanaša na prenos podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali na zagotovitev dostopa do komunikacijskega omrežja, ni odgovoren za poslane podatke, če ponudnik:

(a) ne sproži prenosa,

(b) ne izbere prejemnika prenosa in

(c) ne izbere ali spremeni podatkov, ki so predmet prenosa.

2. Prenos in zagotovitev dostopa iz odstavka 1 zajemata samodejno, vmesno in začasno shranjevanje poslanih podatkov, če je to namenjeno samo izvajanju prenosa v komunikacijskem omrežju in če se podatki ne shranijo za daljše obdobje, kolikor je upravičeno potrebno za prenos.

3. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitve ali preprečitev kršitev.

Člen 13

Shranjevanje v predpomnilniku

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitve, če se storitev informacijske družbe nanaša na prenos podatkov v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh podatkov, ki je namenjeno zgolj učinkovitejšemu posredovanju podatka drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, pod pogojem, da:

- (a) ponudnik ne spremeni podatkov;
- (b) ponudnik ravna skladno s pogoji za dostop do podatkov;
- (c) ponudnik ravna skladno s pogoji o sprotnem dopolnjevanju podatkov, določenimi v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih;
- (d) ponudnik ne posega v zakonito uporabo tehnologije za pridobivanje informacij o rabi podatkov, ki je določena v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih, in
- (e) ponudnik hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka, ki ga je hranil, takoj ko je obveščen, da je bil podatek na začetnem izhodnem mestu prenosa odstranjen iz omrežja ali da je bil dostop do njega onemogočen ali da je sodišče ali upravni organ odredil odstranitev ali blokado.

2. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitve ali preprečitev kršitve.

Člen 14

Gostiteljstvo

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitve, če se storitev informacijske družbe nanaša na shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ni odgovoren za podatek, ki ga je shranil na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem, da:

- (a) ponudnik dejansko ne ve za nezakonito dejavnost ali podatek in mu glede odškodninskih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je očitno, da gre za nezakonito dejavnost ali podatek, ali

- (b) ponudnik, takoj ko za to izve ali se tega zave, nemudoma ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka.

2. Odstavek 1 se ne uporabi, če prejemnik storitve ukrepa v okviru pooblastil ali pod nadzorom ponudnika.

3. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitve ali preprečitev kršitve, in tudi ne v možnost, da države članice določijo postopke, ki urejajo odstranitev ali onemogočenje dostopa do podatkov.

Člen 15

Brez splošne obveznosti za nadzor

1. Države članice ponudnikom glede opravljanja storitev iz členov 12, 13 in 14 ne predpišejo splošne obveznosti za nadzor podatkov pri njihovem prenosu ali shranjevanju, pa tudi ne za dejavno raziskovanje okoliščin, na podlagi katerih se domneva, da gre za nezakonito dejavnost.

2. Države članice lahko določijo, da morajo ponudniki storitev informacijske družbe nemudoma obvestiti pristojne organe o domnevnih nezakonitih dejavnostih ali podatkih prejemnikov njihove storitve ali da morajo pristojnim organom na zahtevo sporočiti podatke, na podlagi katerih je možno identificirati prejemnike njihove storitve, s katerimi so sklenili dogovore o shranjevanju.

POGLAVJE III

IZVAJANJE

Člen 16

Kodeksi ravnanja

1. Države članice in Komisija spodbujata:

- (a) trgovska, poklicna in potrošniška združenja ali organizacije, da v Skupnosti izdelajo kodekse ravnanja, ki prispevajo k pravnemu izvajanju členov 5 do 15;
- (b) k prostovoljnemu pošiljanju osnutkov kodeksov ravnanja, izdelanih v državah članicah ali Skupnosti, Komisiji;
- (c) k elektronski dostopnosti do teh kodeksov ravnanja v jezikih Skupnosti;

- (d) trgovska, poklicna in potrošniška združenja ali organizacije, da države članice in Komisijo obvestijo o svojih ocenah glede uporabe kodeksov ravnanja in o njihovem vplivu na prakso, navade ali običaje v zvezi z elektronskim poslovanjem;
- (e) sestavljanje kodeksov ravnanja v zvezi z varstvom mladoletnikov in varstvom človekovega dostojanstva.

2. Države članice in Komisija spodbujajo sodelovanje združenj in organizacij, ki zastopajo potrošnike, pri sestavljanju in izvajanju kodeksov ravnanja, ki vplivajo na njihove interese in so sestavljeni skladno z odstavkom 1(a). Po potrebi se je treba posvetovati z združenji, ki zastopajo slabovidne in invalide, zato da se lahko upoštevajo njihovi posebni interesi.

Člen 17

Izvensodna poravnava sporov

1. Države članice zagotovijo, da v primeru nesoglasja med ponudnikom storitve informacijske družbe in prejemnikom storitve njuna zakonodaja ne ovira uporabe mehanizmov za izvensodno poravnavo sporov, predvidenih v nacionalnem pravu, vključno z ustreznimi elektronskimi sredstvi.
2. Države članice spodbujajo, da organi, ki so pristojni za izvensodno poravnavo predvsem potrošniških sporov, delujejo tako, da udeleženi priskrbijo ustrezna jamstva v postopku.
3. Države članice spodbujajo, da organi, ki so pristojni za izvensodno poravnavo sporov, obvestijo Komisijo o pomembnih odločitvah, sprejetih glede storitev informacijske družbe, in ji pošljejo vse druge podatke o praksi, običajih in navadah v zvezi z elektronskim poslovanjem.

Člen 18

Sodno varstvo

1. Države članice zagotovijo, da sodno varstvo, ki ga predvideva nacionalno pravo glede dejavnosti storitev informacijske družbe, omogoča hitro sprejetje ukrepov, vključno z začasnimi ukrepi, namenjenimi ustavitvi domnevne kršitve in preprečitvi nadaljnega oškodovanja zadevnih interesov.

2. Priloga k Direktivi 98/27/ES se dopolni, in sicer:

„11. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih v zvezi s

storitvami informacijske družbe, predvsem elektronskim poslovanjem, na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).“

Člen 19

Sodelovanje

1. Države članice morajo razpolagati z ustreznimi kontrolnimi in preiskovalnimi mehanizmi, potrebnimi za učinkovito izvajanje te direktive, in zagotoviti, da jim ponudniki storitev pošljejo potrebne podatke.
2. Države članice sodelujejo z drugimi državami članicami; v ta namen imenujejo enega ali več organov za zvezo ter njihove naslove sporočijo drugim državam članicam in Komisiji.
3. Države članice skladno z nacionalnim pravom, takoj ko je mogoče, zagotovijo pomoč in podatke, ki jih zahtevajo druge države članice ali Komisija, tudi z uporabo elektronskih sredstev.
4. Države članice določijo organe za zvezo, ki morajo biti dostopni vsaj po elektronskih sredstvih in ki prejemnikom in ponudnikom storitev lahko:
 - (a) posredujejo splošne informacije o pogodbenih pravicah in obveznostih ter o mehanizmih za pritožbo in za pravna sredstva, ki so na voljo v primeru sporov, vključno s praktičnimi vidiki uporabe teh mehanizmov;
 - (b) posredujejo podrobnosti glede organov, združenj ali organizacij, od katerih lahko dobijo nadaljnje informacije ali praktično pomoč.
5. Države članice spodbujajo, da se Komisiji sporočijo vse pomembne upravne ali sodne odločitve, sprejete na njihovem ozemlju glede sporov v zvezi s storitvami informacijske družbe in praks, ter običaji in navade v zvezi z elektronskim poslovanjem. Komisija sporoči te odločitve drugim državam članicam.

Člen 20

Sankcije

Države članice določijo sankcije, ki se uporabijo pri kršitvi nacionalnih določb, sprejetih skladno s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja. Sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvrčevalne.

POGLAVJE IV
KONČNE DOLOČBE

Člen 21

Ponovno preverjanje

1. Komisija do 17. julija 2003 in zatem vsaki dve leti Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomskemu-socialnemu odboru pošlje poročilo o izvajanju te direktive, po potrebi pa mu predloži predloge za njeno uskladitev s pravnim, tehničnim in gospodarskim razvojem na področju storitev informacijske družbe, posebno v zvezi s preprečevanjem kriminala, varstvom mladoletnikov, varstvom potrošnikov in pravilnim delovanjem notranjega trga.

2. Pri preučevanju potrebe po uskladitvi te direktive se v tem poročilu posebej razčleni potreba po predlogih v zvezi z odgovornostjo ponudnikov hiperpovezav in iskalnikov, postopki za prijavo in odstranjevanje nezakonitih vsebin ter določitvijo odgovornosti po odstranitvi vsebin. V poročilu se preučijo tudi potreba po dodatnih pogojih za izjemo od odgovornosti, predvideno v členih 12 in 13, zaradi tehničnega razvoja in možnost uporabe načel notranjega trga v zvezi z nepovabljenimi komercialnimi sporočili po elektronski pošti.

Člen 22

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 17. januarja 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Če države članice sprejmejo predpise iz odstavka 1, se v njih sklicujejo na to direktivo ali navedejo sklic nanjo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 24

Naslavljanje

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 8. junija 2000

Za Evropski parlament

Predsednica

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

G. d'OLIVEIRA MARTINS

PRILOGA

IZJEME OD ČLENA 3

V skladu s členom 3(3) se člen 3(1) in (2) ne uporablja:

- za avtorsko pravico, navezne pravice, pravice v smislu Direktive 87/54/EGS ⁽¹⁾ in Direktive 96/9/ES ⁽²⁾ ter pravice industrijske lastnine,
- za institute, ki izdajajo elektronski denar in za katere so države članice uporabile eno od izjem, določenih v členu 8(1) Direktive 2000/46/ES ⁽³⁾,
- pri členu 44(2) Direktive 85/611/EGS ⁽⁴⁾,
- pri členu 30 in naslovu IV Direktive 92/49/EGS ⁽⁵⁾, naslovu IV Direktive 92/96/EGS ⁽⁶⁾, členih 7 in 8 Direktive 88/357/EGS ⁽⁷⁾, členu 4 Direktive 90/619/EGS ⁽⁸⁾,
- pri svobodnem odločanju strank o izbiri prava, veljavnega za njihovo pogodbo,
- pri pogodbenih obveznostih v zvezi s potrošniškimi pogodbami,
- pri uradni veljavnosti pogodb, ki zagotavljajo ali prenašajo nepremičninske pravice, če morajo biti te pogodbe v skladu s pravom države članice, v kateri je nepremičnina, z upoštevanjem obveznih predpisanih postopkov,
- za dopustnost nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti.

⁽¹⁾ UL L 24, 27.1.1987, str. 36.

⁽²⁾ UL L 77, 27.3.1996, str. 20.

⁽³⁾ Še neobjavljena v Uradnem listu.

⁽⁴⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7).

⁽⁵⁾ UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES.

⁽⁶⁾ UL L 360, 9.12.1992, str. 2. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES.

⁽⁷⁾ UL L 172, 4.7.1988, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 92/49/ES.

⁽⁸⁾ UL L 330, 29.11.1990, str. 50. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 92/96/ES.